

[Jens Chr. Christensen.]

og vi vil derfor på disse områder og på de områder, hvor man kan bevæge sig i retning af det, vi ønsker, være medvirkende ved udvalgsarbejdet.

Poul Sørensen: Den udviklingslinje, der har tegnet sig gennem mange, mange års drøftelser her i tinget på det område, der foreligger til drøftelse i dag, har været præget af spørgsmålet om, hvor stærkt tilhørsforholdet burde være mellem borgerne og kommunen, hvor stærkt opholds- og skattebestemmelser skulle præciseres. Det konservative folkeparti har altid anlagt det synspunkt — selvfølgelig med skyldig hensyntagen til den udvikling, der er foregået inden for samfundet — at vi ikke var særlig interesseret i at løse forholdene på dette område. Det er det synspunkt, man vil møde, hver gang vi har udtalt os om disse ting, og ikke mindst kom det klart frem, da vi havde den store debat og det meget vidtgående udvalgsarbejde, dengang loven sidst var fremme til revision.

Den ærede foregående taler har allerede understreget, hvorledes forhandlingerne dengang forløb, og hvorledes det radikale partis repræsentant mente at have fundet frem til en brugelig løsning med hensyn til det spørgsmål, der i dag ligger for, spørgsmålet om skattebetaling. Også jeg vil gerne understrege, at vi i sandhed fik ret i de advarsler, vi under sagens tidligere behandling fremførte, både i udvalget og her i salen, idet vi fremhævede, at det hele var så indviklet og upraktisk, at man satte kommunalbestyrelsesmedlemmerne rundt om i landet i en overordentlig vanskelig situation. Ud fra disse synspunkter og andre, som vi føjede til, var vor stilling klar og ligetil: vi ønskede ikke at medvirke til den udvanding, som dengang fandt sted.

Nu foreligger der altså forslag i en skikkelse, hvorved den højtærede indenrigsminister tager skridtet fuldt ud, og jeg vil da gerne straks understrege, at den lovgivning, der her foreslås, kan det konservative folkeparti ikke støtte. Vi har stadig den opfattelse, at som udviklingen har været, med de byrder, der lægges på befolkningen, og hvorved den enkelte må overlade en stadig større part af sin

indkomst til staten og til kommunen, kan det ikke nytte noget, at visse folk smyger sig udenom — og det er jo det, der er tale om her — for så må andre blot udfylde de huller, der kommer i skatteindbetalingen. Man kan efter vor opfattelse ikke præmiere sligt.

Ud fra disse synspunkter er vor stilling klart angivet: vi vil ikke medvirke til en udformning af loven som den, det her foreliggende lovforslag er udtryk for.

Jeg skal ikke føje så mange andre bemærkninger til det, der allerede er sagt; forslaget er jo gennemgået af de to foregående talere. Jeg vil blot om de specielle ting, som er bragt frem enten i selve lovforslaget eller ved de foregående ordførertaler, sige, at også efter min mening vil man i udvalget kunne foretage en tilbunds-gående drøftelse af disse spørgsmål, bl. a. spørgsmålet om listeforbund. De ændringer, der sidste gang blev foretaget med hensyn til listeforbund, gjorde som bekendt i sandhed ikke dette problem lettere overskueligt for den enkelte borger. Jeg kunne også tænke mig, at den tidsfrist, som nu foreslås, en forlængelse, men dog ikke meget, måske alligevel er kort nok.

Spørgsmålet vedrørende slægtskabsforhold vil jeg også gerne være med til at drøfte; og hvad angår spørgsmålet om orlov til kommunalbestyrelsesmedlemmer, har jeg også sympati for, at vi får en saglig drøftelse i udvalget om denne side af sagen. Jeg ser meget vel det praktiske og måske også det nyttige — jeg tør ikke tage stilling til det på nuværende tidspunkt — i, om man fik en sådan ventil sat ind i loven. Men her, hvor det drejer sig om op imod 1 400 forsamlinger, vil jeg rigtignok gerne have klart belyst, hvor meget der skal kunne „spadseres“ frem og tilbage, for det vil selvfølgelig blive et stort afbræk, hvis det viser sig, at medlemmerne på lette vilkår kan forsvinde midlertidig fra arbejdet og få andre til at tage det.

Med disse ord har jeg altså præciseret det konservative folkepartis standpunkt. Vi vil gå ind i det udvalgsarbejde, som vi regner med bliver følgen af denne førstebehandling.

Aage Fogh: I forarbejderne til den kommunale valglov vil man finde, at der